

(23) Cinayete ortak olmak!

Çocukların ruh sağlığını düşünmeyenler, gelecek kuşaklara dinamik yüklü bulutlar üretiyorlar. Birgün bu bulutların yağmura dönüşeceğini hayal etmek bile korkunç. Çünkü ekran yoluyla hazırladığımız bu çocukların yarının potansiyel suçluları olabileceğini düşünmek, gerçekten ürküntü verici bir durum.

Sayıları bilmiyorum ama, eminim ki bu söylediklerimin yüz katını anlatan pek çok köşe yazarı, televizyon eleştirmeni ve bilim adamı aynı konuyu gündeme getirdiler. 'Ekrandaki şiddet çocukları olumsuz yönde etkiliyor' dediler. Kimse de 'tın'madı. Ne demoklesin kılıcını sallayıp, arada bir elinden düşüren RTÜK ne de devletin en başındaki emekliliği gelmiş sayın Cumhurbaşkanımız. Ne de etiketi kallavi bir yetkili...

Ekrandaki dizileri alın değerlendirin. Popüler kültürü nasıl dinamitlediğimizi, gelecek nesillere kin, nefret, mafya özentiliği, silah merakı, tacize yolaçan güç budalalığı aşıladığımızı bir bakın. Raiting ortalamalarıyla 'n çok sevilen diziler' adı altında sıraladıklarımızı bir sorgulayın. Alacağımız cevaplardan, bunların bilimsel tahlillerinden ürkeceğinize eminim. Akıl sağlığı yerinde anne ve babaların alabileceği önlemlerin ne kadar geçerli olduğunu ya da olamadığını ne gariptir ki bilerek kabulleniyoruz. Toplum bu kadar çok mafya özentiliğine, kendi adaletini kendi silahıyla uygula, ya da tetikçi kullanıp üzerine salınan soysuzlara teslim ol mesajları veren bu dizilerin amacı sizce nedir? Çocuklarımıza 'Bak bu kötü sakın yapma' derken ne kadar inandırıcı olabiliriz? Bu ülkede kanunu, adaleti, namlunun ucuyla insanları dürtükleyen mafya mı düzenliyor?

Fena halde yanlış yapıyoruz. Sanıyoruz ki silah adaletin tecelli ettiği noktada bir araç; Ne gariptir ki, iyi ellerde bir kurtarıcı olarak algılanması gereken silahlar, hep kötünün elinde... Yani kabadayının, mafyanın... Dizilerin kötü adamlarını, ya da çizgi kahramanlardaki inanılmaz silahları gücün temsilcisi olarak beynine konuk eden bir çocuğun geleceğini, potansiyel etkilerini kim tahmin edebilir ki?

Daha durun, raiting çocukları ergen olarak karşımıza çıkmadı. Fazla da sevinmeyin, uzun yıllar da kalmadı: Yakında koku ve Rabıtıs bombası gibi patlayacaklar. İçlerinden çıkacak:IR koku.iyıtı, ne yüreğimiz ne de örnümüz dayanabilecek.

Derler ki yayın araçları toplumun kültürüne katkıda bulunur. Destek olur, ileriye gitmesindeki aracılığı üstlenir. 'Gölge etme ihsan istemem' diyesim geliyor. Prodüktörler para kazanacak, yeteneği meşrebinden geride bazı hanımlar ve beyler rol kesecek, şöhret yakalayacak, 'Biz onları zaten koyun gibi görüyorduk birşey olmaz, daya gitsin', diyen senaristler semirecek diye bu cinayet işlenemez. Birbirinin kopyası gibi, aman rekabet edelim türünden gelişen bir mantığın ürünleri sunmaya, bu millete bunu layık görmeye kimsenin hakkı yok...

Yarın bir çocuk elinde silahıyla en yakın sıra arkadaşını vurursa, adı kayıtlara ihmal olarak geçmeyecek. Arkadaş, kardeş katili çocuk fişlenirken, aslında vicdanımızı da onunla birlikte zindana göndermemiz gerekecek. Çünkü olanın bitenin suçlusu biziz. Bizim akıl almaz vurdumduymazlı ımız.